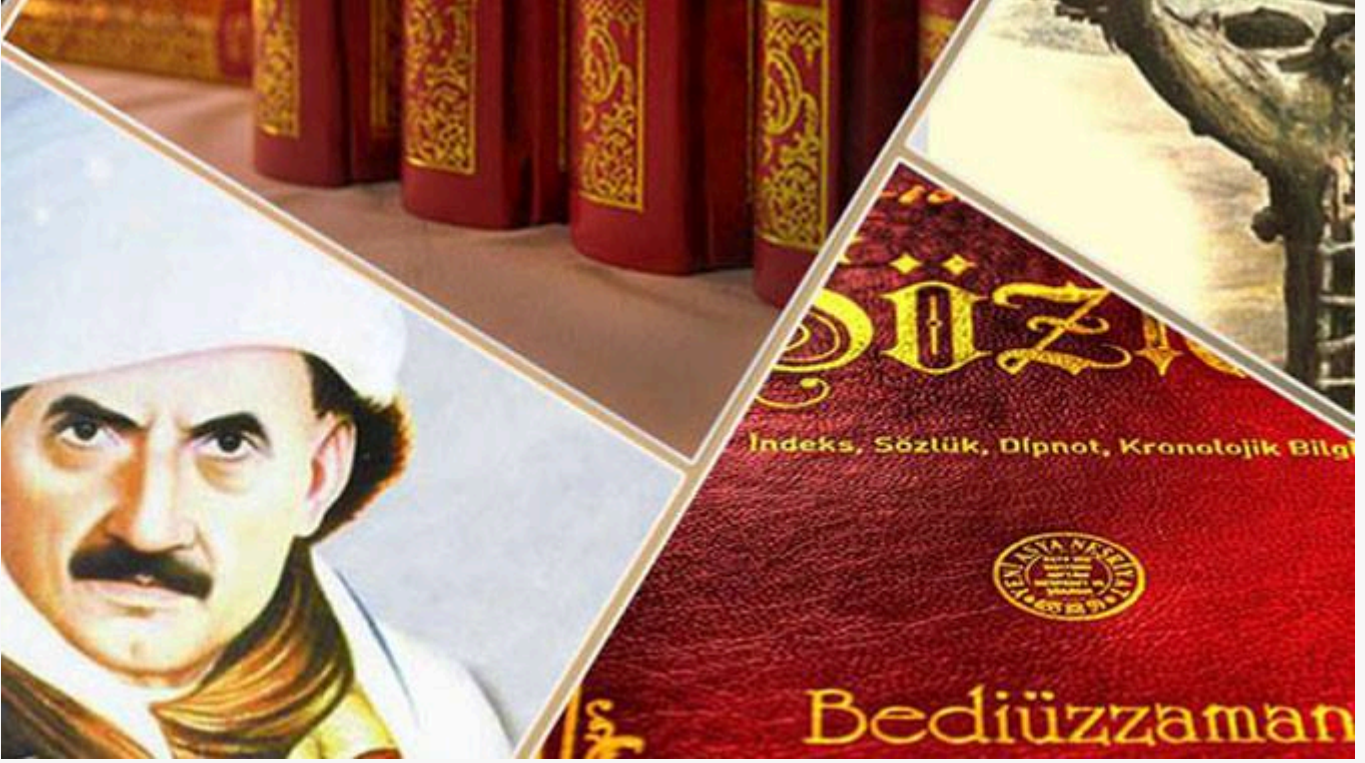

Neden Bediüzzaman

Yirminci asırda küllî ve umumî bir rehberlik vazifesini görecek Kur'ânî bir eserin müellifinin şu husûsiyetleri hâiz olmasını esas ittihaz ettik. Bu hâsiyetlerin de tamamıyla Risâle-i Nur'da ve müellifi Bediüzzaman Said Nursî'de mevcut olduğunu gördük. Şöyle ki:

Birincisi: Müellifin yalnız Kur'ân-ı Hakîmi kendine üstad edinmiş olması.

İkincisi: Kur'ân-ı Hakîm, hakiki ilimleri hâvi bir kitâb-ı mukaddestir. Ve bütün asırlarda insanların umum tabakalarına hitap eden ezeli bir hutbedir. Bunun için, Kur'ân'ı tefsir ederken, hakikatin sâfi olarak ifâde edilmesi ve böylece hakiki bir tefsir olması için, müfessirin kendi hususi meslek ve meşrebinin tesiri altında kalmamış ve hevesi karışmamış olması lâzımdır. Ve hem de Kur'ân'ın mânâlarını keşifle tezâhür eden Kur'ân hakikatlerinin tesbiti için elzemdir ki, o müfessir zât herbir fende mütehasıs geniş bir fikre, ince bir nazara ve tam bir ihlâsa mâlik bir allâme ve hem gayet âlî bir dehâ ve nüfuzlu, derin bir içtihad ve bir kuvve-i kudsiyeye sahip olsun.

Üçüncüsü: Kur'ân tefsirinin tam bir ihlâsla telif edilmiş olması ki, müellifin Cenâb-ı Hakkın rızâsından başka hiçbir maddî mânevî menfaati gâye edinmemesi ve bu ulvî hâletin müellifin hayatındaki vukuâtlarda müşâhede edilmiş olması,

Dördüncüsü: Kur'ân'ın en büyük mu'cizelerinden birisi de, gençlik ve tazeliğini muhafaza etmesidir; ve o asırda inzâl edilmiş gibi, her asrın ihtiyacını karşılayan bir vechesi olmasıdır.

İşte, bu asırda meydana getirilen bir tefsirde, Kur'ân-ı Hakîmin asnmıza bakan vechesinin keşfedilip, avâmdan en havâssa kadar her tabakanın istifâde edebileceği bir üslûpla izah ve ispat edilmiş olması,

Beşincisi: Müfessirin Kur'ân ve imân hakikatlerini cerh edilmez delil ve hüccetlerle ispat ederek tedris etmesi, yani pozitivizmi (ispâtiyecilik) bir esas ittihaz etmiş olması,

Altıncısı: Ders verdiği Kur'ânî hakikatlerin hem akli, hem kalbi, hem ruhu ve vicdânı tenvir ve tatmin ve nefsi musahhar etmesi ve şeytanı dahi ilzam edecek derecede kuvvetli ve gayet belîğ, nâfiz ve müessir olması,

Yedincisi: Hakikatlerin derkine de mâni olan benlik, gurur, ucb ve enâniyet gibi kötü hasletlerden kurtarıp, tevâzu ve mahviyet gibi yüksek ve güzel ahlâklara sahip kılması,

Sekizincisi: Kur'ân-ı Kerîmi tefsir eden bir allâmenin Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın sünnetine ittibâ etmiş olması ve Ehl-i Sünnet ve Cemaat mezhebi üzere ilmiyle âmil olması ve âzamî bir zühd ve takvâ ve âzamî ihlâs ve dine hizmetinde âzamî sebat, âzamî sıdk ve sadâkat ve fedâkârlığa, âzamî iktisad ve kanaate mâlik olması şarttır.

Hulâsa olarak, müfessirin Kur'ânî risâleleriyle, risâlet-i Ahmediyenin (a.s.m.) âzamî takvâ ve âzamî ubûdiyeti ve kuvve-i kudsiyesiyle de velâyeti Ahmediyenin lemeâtına mazhar olmuş hâdim-i Kur'ân bir zât olması.

Dokuzuncusu: Müfessirin Kur'ânî ve şer'î meseleleri beyân ederken şu veya bu tazyik ve işkenceyi nazara almayan, herhangi bir tesir altında kalarak fetvâ vermeyen ve ölümü istihkâr edip dünyaya meydan okuyacak bir imân kuvvetiyle hakikati pervâsızca söyleyen İslâmî şecaat ve cesârete mâlik olan bir müfessir olması gerektir.

Hem, idâm plânlarının tatbik edildiği ve birtek dinî risâle neşrettirilmediği dehşetli bir devirde, bilhassa imhâ edilmesi ve söndürülmesi hedef tutulan Kur'ânî, şer'î esâsâtı telif ve neşretmiş olduğu meydanda olmakla bir mürşid-i kâmil ve İslâmın bu asırda hakikî bir rehber-i ekmeli ve Kur'ân'ın müteber bir müfessir-i âzamı olmuş olması lâzımdır.

İşte bu zamanda, yukarıda mezkûr dokuz şart ve hususiyetlerin, müellif Said Nursî'de ve eserleri olan Nur Risâlelerinde aynıyla mevcut olduğu, hakikî ve mütebahhir ulemâ-i İslâmın icmâ ve tevâtür ve ittifâkıyla sabit olmuştur. Ve hem intibâha gelmekte olan bu millet-i İslâmiyece, Avrupa ve Amerikaca mâlûm ve musaddaktır.

İşte arkadaşlar, biz, böyle bir tefsir-i Kur'ân arıyor ve böyle bir müfessir istiyorduk.